

[Skjerbæk.]

Det andet Punkt, hvor vi er uenige, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være Adgang til at prøve en af Boligtilsynsraadet truffen Beslutning. Herom maa jeg sige følgende: Efter § 13 er det det stedlige Boligtilsyn, som træffer Bestemmelse om, at en Bygning ikke længere maa benyttes, fordi den er sundhedsfarlig, og fordi Manglerne er uafhjælpelige. Paragraf 16 er vel i Lovforslaget udformet saaledes, at det skal være sundhedsmæssige Mangler, der giver Anledning til Foranstaltninger, men det maa ikke glemmes, at det drejer sig ikke om sundhedsmæssige Mangler af en saadan Art, at Benyttelsen af Ejendommen straks kan forbydes; der er peget paa, at Beskaffenheden enten paa Grund af uheldig Byggemaade eller daarlig Vedligeholdelse er betydelig ringere end den almindelige Bebyggelse i Kommunen. Men her er Plads for et meget betydeligt, et særdeles frit Skøn, og her mener vi, det er nødvendigt, at der bliver Adgang til en ekstra Prøvelse af Sagen. Tilmed er det Boligtilsynsraadet, som selv træffer Afgørelsen; der behøves ikke nogen Tilslutning fra det stedlige Boligtilsyn, ja, Sagen kan endog ligge saaledes, at det stedlige Boligtilsyn siger nej, men Boligtilsynsraadet siger jo, naar der skal træffes Beslutning efter § 16. Vi anser det for ganske rimeligt, at der i et saadant Tilfælde bliver Adgang til Prøvelse for en Domstol. Vi finder ikke, at de Sager, der her foreligger, er mere vanskelige end saa mange andre Sager, Domstolene skal tage Standpunkt til. Den ørede Ordfører brugte det Udtryk, at vi fulgte en Mode, som var fremme for Tiden i Retning af, at Domstolene skulde have det sidste Ord. Jeg tror nu ikke, man kan sige, at det er en Mode hos os, men vel at det er en gammel Vane; jeg tror endda en god gammel Vane. Som sagt, vi mener, der i disse Tilfælde bør være Adgang til fornyet Prøvelse af hele Sagen ved en helt anden og af den første Instans uafhængig Myndighed. Fra Flertallets Side er foreslaaet, at Sagen skulde kunne indankes for Indenrigsministeren, hvis der ikke er Enstemmighed. Naturligvis er en saadan Indankningsmulighed af nogen Værdi, men vi mener dog ikke, den er tilstrækkelig, da det jo ikke er Parterne, der bliver raadige over, om Indankning skal ske, men det er den Omstændighed, om der er Enstemmighed eller ikke, der bliver afgørende.

Dernæst har der været Uenighed i Spørgsmaalet om, hvorvidt Erstatningsansættelsen kunde være Genstand for fornyet Prøvelse. Ordføreren har jo anført adskillige Tilfælde, hvor der ikke er Adgang til en

saadan Prøvelse. Det er naturligvis rigtigt, hvad der er sagt, men jeg synes blot ikke, man fra disse Tilfælde kan slutte til det, der her foreligger. I det foreliggende Lovforslag er der nemlig den Ting til Forskel fra alle de andre Tilfælde, hvor der altsaa er Adgang til at fastsætte Erstatningen ved en simpel Taksation uden Adgang til fornyet Prøvelse, at efter det foreliggende Lovforslag skal der ved Erstatningens Fastsættelse tages Hensyn til, om der er truffet Beslutning efter § 13 eller § 16 med Hensyn til den paagældende Bygning. Dette er i dansk Lovgivning noget nyt. Disse Beslutninger maa nødvendigvis paavirke Vurderingen af den Erstatning, der skal ydes. Vi er jo ganske enige i den Formulering af § 29, som medfører, at man skal tage Hensyn til disse Beslutninger, men vi har ment, at disse nye Momenter var af en saadan Betydning, at vi ikke kunde frafalde Kravet om, at der gives Adgang til en judiciel, en Domstolsprøvelse af Vurderingsskønnet. Med Hensyn til selve det tekniske nærer jeg heller ikke her nogen Bekymring for, at Domstolene ikke skulde kunne finde ud af Sagen og bedømme den rigtigt, og jeg tør maaske ogsaa have Lov at sige, at vort Forslag er ikke dikteret af noget Ønske om, at man skal have opskruede Erstatninger, eller at man skal yde noget for en Spekulationsfortjeneste. Vi ønsker blot, at der skal være saa god Sikkerhed som muligt for, at den Borger, hvis Ejendom fratages ham, faar den Erstatning, som man efter den fra alle Sider tiltraadte Bestemmelse i Grundloven giver Anvisning paa.

Vi har naturligvis intet imod, at man har indføjet Bestemmelserne fra Byplanloven om Fremgangsmaaden ved Erstatning og Vurdering i det foreliggende Lovforslag.

Vi har ogsaa kunnet tiltræde den nu foreslaaede Udformning af § 23, skønt vi til at begynde med var betænkelige ved denne Bestemmelse, fordi vi syntes, at den førte ud over, hvad der hørte hjemme i et Lovforslag om Sanering af usunde Bydele. Nu bliver der imidlertid gennem Ændringsforslag iværksat et Samarbejde mellem Boligtilsynet og det stedlige Børneværn, og saaledes som Paragraffen nu kommer til at foreligge, kan vi altsaa tiltræde den.

Med Hensyn til det fra vor Side stillede og af Partiet Venstre tiltraadte Forslag om en særlig Bevilling til Opførelse af Erstatningsboliger skal jeg bemærke, at der jo allerede i det Lovforslag, vi her har til Behandling, er Bestemmelser af finansiel Karakter, idet der jo ifølge Lovforslaget skal kunne anvendes 4 Mill. Kr. aarlig i